

๒๗

บวชสามเณร

เมื่อวานนี้บวชสามเณรองค์หนึ่ง พอใจหยุดถูกส่วนเข้าเท่านั้น ไปตลอดเที่ยว ทางมรรคผล ทำใจให้หยุด เอาผมมาปอยหนึ่งที่โคน แต่เมื่อบวชนั้น เขาก็จำได้ ให้น้อมเข้าไปในช่องจุกข้างขวา ไปตั้งอยู่กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ไสบริสุทธิเท่าฟองไข่แดงของไก่ กลางตัวเจ้านาคที่บวชเป็นเณรนั้น เห็นผมจำได้ว่าโคนะไปทางตะวันออก ปลายไปทางตะวันตก ผมมันมีคูกกลางอยู่กลางหน้อยถามว่ามันล้มไปทางซ้ายหรือล้มไปทางขวา ตรงกลางที่โค้งอยู่หน้อยนะ เจ้านาคบอกว่า ไม่ล้ม โคนตั้งโค้งขึ้นมาด้วย

โค้งก็เอาใจหยุดอยู่ตรงกลางโค้งนั้นแหละ หยุดอยู่ประเดี้ยวเดียวเท่านั้น หยุดนิ่งเถอะประเดี้ยวเถอะ ผมนั้นแปรไป แปรสีไปพอถูกส่วนเข้าก็เป็นดวงใส ประเดี้ยวเดียวเท่านั้นแหละ เณรเห็นแล้วเป็นดวงใส ผมนั้นก็แปรไป แปรไปแปรสีไปเป็นดวงใส ดวงนั้นโตเล็กเท่าไหน เจ้านาคบอกเท่าหัวแม่มือได้ เอ้ารักษาไว้ดวงนั้นนะ ใจหยุดนิ่งอยู่กลางดวงนั้นแหละ ก็หยุดนิ่งอยู่กลางดวงนั้น พอนิ่งแล้วก็เข้ากลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง นิ่งหนักเข้านี้กว่ากลางของกลางหนักเข้าประเดี้ยวเดียวแหละ ดวงนั้นขยายโตออกไป ออกไป ออกไป เท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์

ประเดี้ยวเดียวเท่านั้น เจ้านาคขยายได้แล้ว ดวงนั้นขยายออกไปเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์แล้ว ถูกส่วนเข้า ใจหยุดนิ่งกลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง นิ่งหนักเข้าหนักเข้า เป็นดวงใสเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์นั้นแหละ ดวงนี้แหละเขาเรียกว่า เอกายนมรรค หรือเรียกว่า ดวงปฐมมรรค หรือเรียกว่า ดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน นี่แหละทางหมดจดวิเศษละทางนี้

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ติลักขณาทิคาถา”

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗